

95. Regeling van de ontvangsten en uitgaven van het Pensioenfonds van weduwen en weezen van burgerlijke ambtenaren voor 1904.

noodig zijn. Maar waar de geachte afgevaardigde heeft toegezegd, op de zaak te zullen terugkomen als hij geheel gedocumenteerd is, meen ik thans mij te kunnen bepalen tot de verklaring, dat ik zijn nadere inlichtingen aangaande hetgeen eigenlijk de bedoeling van die school zal zijn, met belangstelling te gemoet zie.

De algemeene beraadslaging wordt gesloten.

De vier wetsontwerpen tot vaststelling van de begroting van Nederlandsch-Indië voor 1904 worden achtereenvolgens zonder beraadslaging en zonder hoofdelijke stemming aangenomen.

II. REGELING VAN DE ONTVANGSTEN EN UITGAVEN VAN HET PENSIOENFONDS VOOR WEDUWEN EN WEEZEN VAN BURGERLIJKE AMBTENAREN, VOOR HET JAAR 1904 (95).

De beraadslaging wordt geopend.

De heer Harte van Tecklenburg, Minister van Financiën: Mijnheer de Voorzitter! In het Eindverslag ter zake van dit wetsontwerp uitgebracht, zijn twee vragen aangeroerd, nl. de aandrang van de ambtenaren om niet tot verlaging der bijdragen, maar tot verhooging van het pensioenbedrag te besluiten, en de vraag of de opneming van nieuwe categorieën van personen in het fonds verdedigbaar is.

Beide vragen zullen ter sprake moeten komen bij de behandeling van de wetsontwerpen die eenige maanden geleden bij de Staten-Generaal zijn ingediend. Daarbij toch wordt in de eerste plaats, gelijk de Commissie van Rapporteurs herinnert, voorgesteld de weduwen- en weduwenpensioenen met 15 pct. te verhoogden, en in de tweede plaats om de onderwijzers bij het lager onderwijs en sommige leeraren bij het middelbaar en hooger onderwijs als deelgerechtigden in het fonds toe te laten.

Ik meen dus, dat de bespreking van de aangewezen punten in dit stadium gevoegelijk achterwege kan blijven.

De beraadslaging wordt gesloten en het wetsontwerp zonder hoofdelijke stemming aangenomen.

De vergadering wordt gesloten.

EINDVERSLAG DER COMMISSIE VAN RAPPORTEURS
over het ontwerp van wet tot vaststelling van hoofdstuk VII A der Staatsbegroting voor het dienstjaar 1904.
(2)

In verband met de ten vorigen jare gemaakte opmerking omtrent de wenschelijkheid om den aankoop van Nationale Schuld tot amortisatie over een ruimer tijdsbestek te verdeelen ten einde de koersen niet op te drijven en met het in de Vergadering der Kamer van 30 December 1902 gegeven antwoord van den Minister (*Handelingen* 1902—1903, bladz. 107) had het de aandacht getrokken, dat blijkens de overgelegde specifieke opgaaft (VIIde hoofdstuk A, stuk n°. 5) het grootste gedeelte van den post voor amortisatie uitgetrokken, reeds in de eerste helft van het jaar daarvoor was besteed.

Vastgesteld 29 December 1903.

VAN BERCKEL.
VLIELANDER HEIN.
VAN ASCH VAN WIJCK.
VAN ZINNICQ BERGMANN.
VAN DER DOES DE WILLEBOIS.

EINDVERSLAG DER COMMISSIE VAN RAPPORTEURS
over het ontwerp van wet tot vaststelling der wet op de Middelen voor het dienstjaar 1904. (2)

Tegen dit wetsontwerp bestond geen bezwaar.

Vastgesteld 29 December 1903.

VAN BERCKEL.
VLIELANDER HEIN.
VAN ASCH VAN WIJCK.
VAN ZINNICQ BERGMANN.
VAN DER DOES DE WILLEBOIS.

EINDVERSLAG DER COMMISSIE VAN RAPPORTEURS
over het ontwerp van wet tot verhooging van hoofdstuk V der Staatsbegroting voor het dienstjaar 1903. (60)

Bij het afdeelingsonderzoek van dit wetsontwerp werd van verschillende zijden gewezen op de groote uitbreiding van de administratie der Rijksverzekeringsbank en van de daaraan verbonden kosten. Men hoopte, dat de Minister hierin eene waarschuwing zal willen zien bij de overweging van mogelijke andere plannen.

Aldus vastgesteld 29 December 1903.

HAVELAAR.
FENNEMA.
SCHOLTEN.
LAAN.
s' JACOB.

EINDVERSLAG DER COMMISSIE VAN RAPPORTEURS
over het ontwerp van wet tot vaststelling van de begroting der Algemeene Landsdrukkerij, voor het dienstjaar 1904.

Het afdeelingsonderzoek over dit ontwerp van wet gaf aanleiding tot de volgende opmerkingen. (100)

De vraag werd gedaan of de maatregel van het vervangen van stukloon door weekloon aanvankelijk reden tot tevredenheid heeft gegeven. Verschillende leden vreesden, dat op den duur de gevolgen niet gunstig kunnen zijn, daar door dezen maatregel de prikkel tot grooter ijver is weggenomen.

Door sommige leden werd geklaagd over de qualiteit van het papier waarop de bijlagen van de *Handelingen van de Staten-Generaal* worden gedrukt en gevraagd of daarin geen verbetering ware te brengen.

Aldus vastgesteld 29 December 1903.

HAVELAAR.
FENNEMA.
SCHOLTEN.
LAAN.
s' JACOB